

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempej za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opra vništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Slovanščino v naše cerkve!

Naši klerikalci zatrjujejo, da oni so edini pravi rodoljubi, pravi Slovenci in Slovani, oni le ljubijo naš narod in njegov jezik. E, pa dobro! Dokažite nam to vi po-božnjaci v farovškem, goriško-semeniškem listu, „Danici“, „Gospodarji“ in tako dalje, — priliko imamo lepo. Dajte pomagati v naši agitaciji, da se latinski, ljudstvu nerazumljivi jezik izrine iz cerkve in na mestu njega postavi naš slovenski. Saj pravite, da je Rim ljubitelj in spošтовatelj slovenski. Saj veste, da sta Ciril in Metod svetnika in vendar sta slovenski jezik v cerkev uvela povsod. Dajte, uvedite ga še vi, pokažite da jezik svoje slovanske matere tako visoko čislate, da ga hočete narodu v najsvetejših dejanjih in na najsvetejših krajih govoriti in peti. Narod bode potem ponosnejši na svoj jezik, bo vedel da ima pred bogom veljavo, torej bode energičneje terjal njegovo veljavo tudi v uradu in šoli. Poglejte kako so pravoslavci, unitarci, Angličani, nemški protestantje, vsi ki imajo svoj jezik tudi v svojih cerkvah — narodno trdnješi, nego naš slovenski narod, ki mora v cerkvi poslušati tuj nerazumljiv jezik, o katerem ne more soditi ali je kočevski „hinder-hander“ ali govorica Neronov. No, skazite se v tem rodoljube, zedinite v tem svojo agitacijo z našo, tudi v to nevarnost, da vas bode kak italijanski jezuit šizme dolžil, kakor so nekdanji nezmotci slovanska apostola dolžili, ali tudi v to nevarnost da bode kak vekši nemški farizej vašega „sv.“ stanú preko rame na nas in vas prezirno pogledal, češ, kaj se ta „inferiorna slovanska rasa“ zmislil! Potem bodemo pred vami vsi klobuke skinoli raz glavo in precéj spokorjeni rekli: naj odpusti vaše kle-

rikalstvo, grešili smo, ko smo kedaj rekli, da ti nisi najprej slovansko, nego najprej pokoren sluga jezuitizmu. Pojte, skazite se narodne!

Palacky o Nemcih in Slovanih.

(Dalje.)

Da ne bodem preveč obširen, dovolim si o naših političnih stanjih od oktoberskega diploma sem le še aforistične opazke. Skozi vse prikazni se, kakor rudeča nit, vleče teženje, nemški element na stroške drugih narediti za vladajoči ter ga v gospodstvu čem dalje, čem stalnejše utrditi. To sicer nij izrečeni, niti priznani, toda zato tem bolj želeni najvišji cilj vsega našega modernega državnega razvijanja, v ustavi kakor v postavodajstvu. Sredstva k temu cilju pak so nekaj centralizacija, — nekaj pa liberalistični humbug.

Da bi se dobrrost centralizacije dokazala, govori se običajno v dišečih frazah o krasnem „reichsgedanke“, kateri se mora varovati in podpirati proti hudobnim federalistom, — kakor da bi bil „reich“ v federalističnem programu, kakor i v oktobrskem diplomu, dobil premajheno mero! Oslabljenje centralne državne moči, pravijo, je slabljenje države same, ter se dotika tedaj — državnega izdajstva. — No, to je in tako se glasi najboljši argument za potrebnost — despotizma, v katerega rokah, kakor znano, je koncentrirana absolutno vsa državna oblast. Državna oblast mora biti vsemogočna, — torej proč z ustavo, proč s svobodo! — Toda — naj se naredi v tako mnogojezični Avstriji, n. pr. predlog, da v njej velja ne eden med soboj tekmujočih domačih jezikov (torej tudi nemški ne), nego nevtralen, n. pr. francoski,

kateri itak vsi olikani znajo, kot oni, v katerem se imajo opravljati državna opravila, — in takoj se bode videlo, kako bo ginilo število hvalisovcev centralizacije.

Svoboda je Nemcem uže od nekdanj prav dobro dopala, — posebno ako je k njim prišla v podobi kakega privilegija, in imela priokus gospodstva. Novejši čas so se sicer od Francozov dali toliko nalesti, da tudi drugim narodom privoščijo svobodo, da le njihovo gospodstvo pod tem ne trpi; a Slovanom priznati taisto pravico, taisto svobodo, kakor sebi, — to nij nemška misel. I najolikanejši Nemec se mora truditi, da se odpove veri na predestinacijo, da njegovemu rodu pristuje gospodstvo, Slovanu hlapčevstvo. Da, celo tistemu Nemcu, ki se je vse vere zdavnaj znebil, diši po nagonu slovanska svoboda še vedno po nevarnosti. Zato se pa tudi omika pri Slovanu ne sme pospeševati, nego kolikor moč se mora ovirati: kajti omika je i moč, moč pa je včasih lelika i nevarna.

Te neprijetne stavke s fakti iz najnovejše avstrijske zgodovine dokazati bilo bi manj težko kakor zoperno, kajti, kakor znano „veritas odium parit.“ Tudi je eklatantnih slučajev toliko, da bi jih bilo težko naštet. Zato se hočem pri tem omejiti skoraj le na svojo domovino, Česko in Moravsko.

Ob enem z oktoberskim diplomom so se, vsled nezapodajljive nesmiselnosti takratnega državnega ministra, starostanovske, davno poprej uže pod Bachom redigirane statute v nekaterih deželah monarhije publicirale. To je dalo modernim liberalcem, posebno na Dunaji zaželeni povod, oktoberski diplom sam kot neliberalen ob kredit spravljati. Konstitucionalna svoboda pa stari stanovni — kako se je dalo to strinjati?

Listek.

Povjestne pjesme

Ivana Kukuljeviča Sakeinskoga

so ravno zbrane izšle v Zagrebu pri Dragotinu Albrechtu. Naši mladini, ki se hoče (in če hoče kaj literarno delati moči, tudi mora) hrvatski učiti z branjem dobrih patrijotičnih pesnij, živo priporočamo to malo lično knjigo slavnega veterana hrvatskih pesnikov in literatov. Za izgled ponatisnemo denes dve pesni in sicer eno ker je njen obseg v živi zvezi z uvodnim člankom današnjega „Slovenskega Naroda“, drugo ker kaže ljubav pesnikovo do nas Slovencev.

Grgur ninski.

(l. 925.)

Sbor sazvaše u sried Splieta grada
Rimskog pape vierni vazda sluge,

Ne rad toga, kako razpre duge
Da jur jednom rod kršćanski svlada,
Nego zato, kako da Hrvate
S rimskim slovom k rimskom' robstvu vrata.

Kralj Tomislav na čelu tog zbora
Tužno gleda dvie stranke ljute.
Jedna poslom rimskim ljubi skute,
Druga brani narod bež odmora.
Uz tu drugu puk je i boljari,
Š njimi biskup ninski, Grgur stari.

Svom žestinom brane svećenici:
Da u hramu, posvećenom bogu,
Samo rimsko slovo zborit mogu,
Jerbo Rimu dvore svi jezici,
Tim slovanski jezik u Hrvata'
Nesmie kucat na crkvena vrata.

Tad zagrmi u pravednom jedu
Umni Grgur, kao Method drugi:
„Svi narodi, božjoj u zadruzi,
„Svojim slovom k nebu vapit smiedu.
„Nit će Hrvat dok je božja vjera,
„Svoj iz crkve jezik da iztjera!“

Uz Grgura narod sav pristane,
Od boljara do seljana prosta,
Smiešnom tlapnjom sborni zakon osta,
U slovjenstvu za Rim jer ne svane
Nikad hora gospodske pohlepe,
I bezumne poslušnosti sliepe.

A uz Nin-grad, Grgur gdje počiva,
Prem mu tudjin stol i grob razori,
Još i danas po crkvah se ori
Na čast božju rieč slovjenška živa.
Duh Grgurov jer do tisuć lieta
Rimsku pošast u gospodstvu smeta'.

Dalje je pesnik zapel vsacemu slovan-skemu rodu eno. Na nas se obrača z pesnijo:

Slovenija.

Triglave! Triglave!
Čuvaru jezera,
Krst od kuda slavske
Bogove protjera.

Ti si gledao bunu
Epula, Batona,

Zato pa je liberalno nemštvo, ki je kmalu potem v osobi viteza Šmerlinga prišlo na državno krmilo, požurilo se, to napako tako popraviti, da sicer nij stanovstva na sebi odpravilo, pač pak starim stanovom nove substituiralo, ter tej metamorfozi nateknilo krinko, kateri je dalo ime „zastopstva interesov“. Tako se je plemstvo spremenilo v „veliko posestvo“, ter se mu je 70 sedežev v deželnem zboru odločilo, privilegiji nekdanjega meščanskega stanú so se prenesli na nekaj (večji del nemških) mest in obrtnijskih krajev z 71 glasovi v deželnem zboru, na drugo prebivalstvo pa se je toliko mislilo, da se je vsaki osobi izmed njega dal petstoti del ($\frac{1}{500}$) onih pravic, ki so jih imeli drugi, tedaj komaj vsega skupaj 79 glasov. Poleg tega so dobili nekateri obrtniki v novovstanovljenih trgovinskih komorah še posebne privilegije, prištelci so se k meščanom ter se jim je obljubilo 15 glasov v deželnem zboru, tako da jih je mestna kurija preko 86 dobila. Ali je bilo to nepristransko? A slavili so to počenjanje in je slavé še kot pravo liberalno.

Inostranska uljudnost bi znála morebiti misliti, in vprašati, da-li bi se to horendno krivično razmerje dalo opravičiti z odgovarjajočim plačevanjem davkov? — Na to odgovorjam prav kratko: ko se je vpeljeval novo oktroirani volilni red leta 1861, plačali so vsi velikoposestniki na Češkem skupaj preko 3,445.056 gl. direktnih davkov, novomiloščena mesta in obrtnijski kraji s trgovinskimi zbornicami in s 3,867.673 nepriviligiranimi dušami kmetov skupaj pa 9,275.408 gld. Eden poslanec v deželnem zboru je prišel v prvi kuriji na 49.215 gld., v drugi na 34.119 gold., v tretji pak na 117.422 gld. davkov. Ali to morebiti nij bil privilegij?

A privilegirani razredi vsaj z večjimi dejanji inteligencije to nadomesté, v čemer so gledé davkov zadaj? — bode morebiti kdo ugovarjal. Kaj bodo v prihodnje storili, tega ne morem prorokovati: od zdaj pa so večji produkti inteligencije običajno od oseb prišli, ki so se narodili iz naročja nepriviligiranega razreda.

Kako tendenciozno sploh je volilni red od leta 1861 na korist nemškega in na prikrajšanje češkega elementa preračunjen, sem v svojem govoru 29. januarija 1863 v deželnem zboru podrobno zadosti dokazal. Na to kardinalno zlo v našem stanju smo opo-

zorili v svojem pravnem zavarovanju od 18. aprila 1861 in deželni zbor je od takrat dvakrat poboljšal načrt celega volilnega reda na višjem mestu predložil, — a vselej zastoj, — a pozneje, enostransko Nemcem v dobiček, Slovanom pa v daljnje prikrajšanje narejene modifikacije volilnega reda so se vedno odobrile. Odločna večina zares visokega in starega plemstva misli avtonomistično: ko je pa nedavno (1872) v svojem patrijotičnem gibanju imela premagati nemško (večidel iz takozvanih „krippenreiterjev“ obstoječo) centralistično ali ustavoverno stranko: prišla jim je v njihovi sili katerija dunajskih borzijanov, ki so čutili, da se jim ima izsesavanje države ogreniti, z chabrasovimi umetelnostmi na pomoč. Vsled teh in enakih sredstev imajo nemški Pemci, ki so tretjina deželnih prebivalcev in jedva tretjino skupnega davka plačajo, večino v deželnem zboru, tako, da imajo več kot dve tretjini glasov v deželni reprezentaciji, in národnim Čehom jedva eno tretjino dovolijo, — kričeč dokaz, kako vedó tam, kjer imajo moč, pravico izvrševati in „enako pravo“ Slovanom dajati!

Se ve da, naši Nemci nadomeščajo dovolj v liberalizmu, kar jim manjka mišljenja za pravo in pravico. Zdaj so še preveč liberalni; zakaj bi bili poleg tega še pravični. Pravičnost bi bila sama dolžnost, liberalnost pa je velikodušnost, ter ponuja več, kakor je dolžna, — kdo jih sme še na kako dolžnost opominjati? Nedostojno bi bilo zahtevanje, da bi liberalna gospoda fevdalne, klerikalne in ultramontane Slovane za sebi enake smatrali ter kot s takimi ravnali.

A prišel sem nevedoma zopet v ironičen ton, ki tako resni zadevi nij primeren. Jaz hočem svoje osobno menjenje v vsi resnosti in neustrašljivosti razložiti. Kot pametno-veren kristijan izgovorim svoje prepričanje tukaj, kakor i sicer povsod, odkrito in naravnost, ne da bi vprašal, ali je ta ali oni rad posluša.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. junija.

Na *Dunaji* je bilo te dni več c. kr. deželnih načelnikov sešlo se. Eni pravijo, da je povod k temu izpraznen načelniški sedež na Kranjskem, drugi pa da se posvetujejo o

tem kako izdelati izvršilne naredbe za konfesionalne postave.

Med *deželnimi zbori* bode prvi začel zborovati isterski 19. avgusta, dalje 29. avgusta tržaški, 15. septembra goriški. Mali torej gredo naprej.

Na *Češkem* se je volilna agitacija uže začela. „Konzervativna“ stranka ali bolje stranka, ki je za neudeleženje pri češkem deželnem zboru, uže izpodkopava svobodomiselné „Mladočebe“. Le-ti pak v „Narodnih Listih“ naznanjajo, da bodo v drugi polovici tega meseca izdali listo svojih kandidatov. — Po Palackega izjavi, posebno ker le-ta klerikalizem in jezuité tudi pobija po vsej zaslugi, imajo nemara „mladi“ (kakor je sicer škoda) še menj upanja zmagati.

Vnanje države.

Francoska narodna zbornica je dovolila člane III. in IV. municipalne volilne postave o reviziji volilnih listin. K art. V. komisijskega načrta, ki terjano starost volilcev stavi na 25 let je predlagal Lafayette, naj se starost normira z 21 leti in se je ta amendent po dolgi in hudi debati sprejel s 348 proti 337 glasovom.

Dalje se je amendent skrajne desnice, h komunalni volilni postavi glede olajšanja vpisovanja v volilne liste za družinske očete ali osebe, ki direktne davke plačujejo zavrgel s 397 glasovi proti 268, ravno tako amendent desnice, ki izvrševanje komunalne volilne pravice od vseh zunaj komune rojenih oseb od triletnege prebivanja odvisno dela. Enak amendent leveice, ki terja le šestmesečno prebivanje, se je na komisijo zavrnil.

Odkar je Gambetta v Auxerreu govoril, sprejema večkrat liste od bonapartistov, v katerih se mu žuga z atentatom. Na kolodvoru St. Lazare, odkoder so se poslanci peljali v Versailles, ga je 11. t. m. opsoval nek individuum, ki je bil nekdanj po Napoleonom III. častnik. Grof Sainte-Croix pa je loputil ravno tam s palico proti Gambetti, a poslanec Ordinaire je palico vjel. Grof je zdaj zaprt. Ko se je bil Gambetta prikazal, so zadoneli glasovi: Vive la république! Od druge strani pak se je žvižgalo. — Minister o teh dogodjajih vprašan, je odgovoril, da bode naredil preiskovanje. — Rochefort ne pojde niti v Holandijo, niti v Belgijo, nego v Švico.

Sè *Španjskega* se poroča, da je pretendent po božji volji, don Karlos, v baskiških provincijah dal brez pardona postreliti več sto „upornikov“. Se ve da, njemu se ne smenikdo „upirati“, blagoslovljenemu trinogu!

V *angleški* spodnji zbornici je minister vnanjih zadev na neko dotično interpelacijo odgovoril, da vlada še nij odločila, ali se bruseljskega kongresa udeleži ali ne. — „Times“ pišejo, da se trije cesarji, ruski,

Slavu Ljudevita,
Pobjedu Samona.

Seljana si gled' o,
Kom na stoleu svomu
Klanjahu se knezi
U slovenskom domu.

Daj da se nagledaš
I buduće slave,
Složnu kad Sloveniju
Na noge postave.

Ljubica Tizianova.

(Historična novela.)

(Dalje.)

Bojazljivi Afrikan spusti veliko palco iz rok, ki jo deje križem prek prs. Pustil je tujcem ustop prost in niti poskušal nij dati svoje gospodi svarilno znamenje.

Alfonzo de Ferrara sledi glasnim zvokom, ki so odmevali v kratkih intervalih in prispe sè svojimi spremljevalci kmalu v od-

prto kolonado, ki je bila prihod k malej dvorani, kjer je bilo številice dam in kavalirjev zbrano k simpoziju. Navzočnost v jako medlo razsvetljenem koridoru stoječih tujcev je društvo jedva slutilo.

Precej velika miza stala je v ozadji dvorane; bila je bogato pokrita z belgijskimi preprogami naj živejših barv; čez gornjo ravan mize bil je razgrnen bliščeče bel avgsburški tik. Sredi mize stal je kalup beneške vojne ladje iz bliščečega, deloma emailiranega bronu izdelan, kakor na lesi stoječ pripravljen na odplav; bil je bogato okinčan s zastavami in praporci; iz podladija je zdaj zlato, zdaj rudeče vino vrelo kviško. Pred slehernim gostom stal je zlat mizni pribor, katerega robi so bili ovenčani sè sadjem in cveticami.

Kraljica svečanosti bila je dama jedva dvajset let stara, sedeča pri sredini mize na orientalskeji zofi. Svitlo-rujavi razkodrani

lasje obdajali so rožnato-barvna lica, ki sti razsvetljevali dve žareči temni očesni zvezdici. Rožnobočno krilo mnogih gub z jakimi razrezanimi rokavi, da sti se krasni ramenci videli popolnem, izobiljno okrašenimi mehelskimi čipkami, ovijalo in obdajalo je razkošne oblike svečanostne kraljice; nje glavica bila je okinčana s turbanu naličnim vencem iz belih in rdečih rož.

Na strani te angeljske podobe slonela je mlajša devojka na zofi, ki je po šegi orientalski imela noge na blazinah povzdignene ter navskriž napravljene. Ta lepota bila je zala, ozka v plečih, imela čudežno nežne roke in bled obraz, katerega poteze so kazale nekaj orlovega, neukrotenege. Blisk njenih žametasto-črnih očíj imel je nekaj očaralnega, nekako čudežnega; globoka strast otvorila se je pri odprtji njenega pogleda in kazala mikalno istinitost, kar so pevali pesnici navdušenostjo o moči lepih očíj. To

avstrijski in nemški snidejo v sredi avgusta v Karlovih varih (Karlsbad).

Dopisi.

Iz Šoštanja na slovenskem Štajarji 10. junija. [Izv. dop.] (Cinkove fužine. — Železnica. — Posojilnica.) Tukaj so uže več sto let stare cinkove fužine in se je v prejšnjih časih dosti cinka in tudi nekaj srebra nakopalo. V poslednjih letih pa so jame vsled slabih gospodarjev bile zapuščene ter fužinska poslopja zanemarjena in na pol propala. Zdaj se bode vse to zopet predrugačilo in rudokopje na novo začelo. Prišla je namreč te dni cesarska komisija iz Celja ter od sedanjih lastnikov za črkar kupila tukajšnje cinkove fužine za 8000 gld., pač nizka cena, ako se pomisli, da so iste fužine pred 15 leti veljale 80.000 gld. Cink se bode prevažal v Celje v tamošnje erarično cinkovo fabriko. — Vsled tega nakupa se po pravici nadajamo, da se zida železnica od Celja skozi savinsko in škaljsko dolino v spodnji Fraiberg. Dokler nij železnice, bi se moral cink po vozovih v Celje prevažati, kar bi nerazmerno veliko stroškov prizadelo. Prihodnji državni zbor bode imel to stvar pretresavati in prepričani smo, da se naši državni poslanci, kakor doslej, tudi pri tej priložnosti bodo potegovali za korist naših okrajev. — Pogodba ali pravila naše hranilnične in posojilnične zadruge so uže okrožni sodnji v Celji predložena, da se zadruga vpiše v združni register. Zadržni deleži so se začeli vplačevati in 1. julija začne posojilnica gotovo svoje delovanje.

Domače stvari.

— (Oficijozna usiljivost.) „Laib. Ztg.“ od 13. jun. ve o našem novem političnem društvu práv veliko, celo več nego je res, ker imenuje imena in programne točke, katerih v osnovi niti nij vseh. Naravnost odbiti pa moramo fantizije oficijozove, kjer govori: „dieser verein wird wohl nationale farben tragen itd.“ Naj bode stara uradna teta zagotovljena, da naše društvo ne bode samo pač narodnih barv „nosilo“, nego da tudi bode narodno, in sicer najprej narodno. Ako nam uradna „L. Ztg.“ zagotavlja, da bodo liberalni somišljeniki v

zanimivo deklice, čez katerega ozke ustnice se je le redkoma razsipavalo blisko urno divno smehljanje, nosilo je za ukras težke, dragocene uhane in brislete z bliščočim bisernim kinčem. Bila je ogrnena v nekakov plašč iz svile, ki je mesto rokavov imel razreze in ki je po svojih širokih, rujavih in belih trakih čudeznost prikazni le še povelečeval. V laseh te krasote žarelo je mandeljnovno cvetje tik demantnih kapelj.

Da je število harit polno, sedela je na drugej strani zofe polnolična, razkošna, smehljajoča se krasotica rumenih las in svitlomodrih očij. Ta belo opravljena dama, ki sta jo edini ukras biserna ovratnica neizmerne vrednosti in venček na temenu kinčala, bila je brezdvomno nemškega ali nizozemskega pokolenja.

Vojvoda poznal je le z rožami okrašeno kraljico in dva navzočna kavalirja.

(Dajle prih.)

nemškem taborji to novo liberalno društvo srčno pozdravili, nam je sicer to slišati veselje, ker bolji je prijatelj nego sovražnik in dozdej od nemške strani nij bila še nobena, če še tako poštena slovenska naprava „pozdravljena“, — ali, preden bode v to pozdravljenje verovali, mora „L. Ztg.“ svoje „somišljenike v nemškem taborji“ izkušati pregovoriti, da bodo nam Slovincem v narodnem obziru pravični. Dokler se v nemškem taborji (konstatiramo, da vladni list le „nemški“ in slovenski tabor pri nas pozna!) — ne nauče pravični biti, tako dolgo se naša pota nikakor ne bližajo.

— (Iz Trsta) se piše „N. Fr. Pr.“, da c. kr. načelnik Ceschi, o katerem se je dejalo da je Kranjcem namenjen, res odide in da v Trst pride na njegovo mesto baron Pino. Za tamošnje rogovilaste italijensime bi energičen človek kakor je Pino dober bil in tudi tržaški Slovenci bi smeli z njim zadovoljni biti v tem oziru da vsaj dobro slovenski zna in torej ne črti našega jezika iz neznanja kakor drugi birokrati po prislovi „ars non habet osorem nisi ignorantem.“ — Goriški Rechbach pak je baje namenjen na mesto tržaškega dvornega svetovalca Jennya, ki bo penzioniran.

— (V Črnomlju) je bil kn. Metternich kot namestovalec dež. načelnika 10. t. m. in ga je sprejela tamošnja duhovščina in uradniki. — Drug dan je bil v Metliki. Prebivalci so ga prosili, naj vendar odpravi vojaški kordon, ker živinske kuge nij. A tega nij storil, ker novi deželni zdravnik protivno trdi, da živinska kuga je.

— (Kegljaljo) se bode na gostilničnem vrtu „pri Virantu“ vsak dan od 14. do 29. junija od 9. ure zjutraj do 11. zvečer za darila na korist za bolne in onemogle delavce. Odbor vabi vse prijatelje kegljanja, naj se obilo udeleže, ker je poleg lepih dobitkov tudi dober namen v stvari.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry
v Londonu.

Odstranjenje vseh boleznij brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalescière du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj boleznij v žlezah, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurji — od kojih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko dopošljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled boleznij na jetrah sem bival sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrst-

nega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene živce, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescière zasluži največjo hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzimat. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem
Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen),
23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dajali mili na mogočesti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji po nasvetu prijatelja, Revalescière dajal, in ta izvrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravo videti.
Martin, Officiere
Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lublaku Diechtl & Frank, v Celoveci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Tujci.

13. junija:

Evropa: Walz iz Gradca. — Schröckenfuchs Svetlin z gospo iz Trsta. — Baron Vranyczany iz Karlova.

Pri Slonu: Tavčar, Maš iz Št. Jarneja. — Hren iz Gradca. — Eisler, Edelman z Dunaja. — Reiss iz Mancheima. — Krener iz Maribora, — Florian iz Gorice. — Ogrinec c. kr. okrajni glavar iz Logatec. — Simonetti z družino iz Bologne.

Pri Malti: Pomer iz Zagreba. — Stare iz Kamnika. — Čampa, medicinec iz Novega mesta. — Pergles, Maurizi z Dunaja.

Pri Zamorci: Kraus iz Daruvara.

Peter Grasselli vinotrštvo na debelo

(116—4)
Spodnji Šiški poleg Ljubljane,
Čadeževa hiša.

Velika zaloga najbolj priljubljenega, dobrega zdravega

vina

navadnega in finejšega, posebno izbornega bizelskega in dolenskega.

(Menj kakor eno vedro se ne odtoči.)

Pisma naj se blagovoljno adresirajo v Ljubljano, kjer se komur drago tudi na ustna vprašanja ustrezno v hiši št. 263, II. nadstropje (nasproti rotovža).

Naturne mineralne vode

frišno natočene v vseh sortah

se dobivajo v

špecerijski, materijalni, barvni, vinski, delikatesni in semenski prodajalnici

Petra Lassnika.

(151—1)

